

‘Hoe meer juwelenontwerpers in de buurt, hoe beter’

Sophie Heymans opent eigen juwelenzaak nabij Dansaert

BRUSSEL – Op 30 september opent juwelenontwerpster Sophie Heymans haar eerste eigen winkel, in het centrum van de stad. Behalve haar eigen werk zal ze er ook creaties van enkele bevriende ontwerpsters verkopen, en achterin komt haar atelier. Wie niet kan wachten tot de opening, kan nu al haar werk bekijken in het Iselp, waar nog tot 8 oktober een speciale collectie te zien (en te koop) is.

Van onze redacteur
Karolien Merchiers

karolien.merchiers@bdw.be

W e zoeken Sophie Heymans op in de kelderverdieping van haar ouderlijke woonst, waar ze voorlopig nog haar atelier heeft. Het verhuist mee naar de Papenvest, waar ze eind september haar eerste eigen winkel opent (en waar ze nu al woont). Het atelier bestaat nog maar twee jaar, want het heeft Heymans heel wat omzwervingen gekost voor ze haar heil terug in Brussel zocht. Na haar middelbare school trok ze naar Antwerpen om er een meestergraad in juweel- en edelsmeedkunst te halen aan Sint-Lucas (nu de Karel de Grote-Hogeschool, KM). Ze haalde ook een diploma bedrijfsbeheer en een diploma in goudsmederij. “Na mijn studies moest ik op zoek naar een stageplaats,” vertelt ze. “Ik had enkele vrienden in Londen en wilde daar graag mijn geluk beproeven. Ik heb bij een hele reeks galerijen aangeklopt, tot ik een plaatsje vond in de Autrum Gallery, waar veel internationale ontwerpers werken. Men was er erg streng, en ik heb eigenlijk alles opnieuw moeten leren. Maar de aanslagen van 11 september lagen

mische rendement. Na drie maanden ben ik er vertrokken, en kon ik aan de slag bij Clive Burr. Die had een groot atelier, met een eerder grote productie. Eerst werden er prototypes gemaakt, die vervolgens bijna aan de lopende band werden geproduceerd. Ook hier vonden ze mij niet snel genoeg om rendabel te zijn (lacht). Uiteindelijk ben ik bij Van Peterson beland, een Amerikaan die zich bezighoudt met diamantjuwelen uit Afrika en typisch Londense fantasiejuwelen met leer en dergelijke. Ik heb er een tijdje de winkel gerund en ontwerpen gemaakt, die hij zelfs tot in China meenam. Maar toen ik hem om een procentje vroeg, weigerde hij. Uit angst dat ik zou blijven aandringen, liet hij me ook niet meer ontwerpen, enkel nog het winkelwerk mocht ik doen. Dat zag ik niet zitten. Bovendien was ik op dat moment genomineerd voor de tweede editie van de Diamond Award-wedstrijd, en aangezien ik geen atelier had in Londen keerde ik dus maar snel naar België terug. Ik heb nog even een atelier gehuurd in Antwerpen, maar besloot uiteindelijk terug naar Brussel te keren.”

Eigen stek

Nu geniet Heymans van een participatiefonds van het Dansaertcentrum, dat haar gedurende twee jaar financieel helpt en begeleidt. Dat werpt zijn vruchten af, want dankzij een investering van haar ouders en de hulp van dat fonds heeft Heymans nu haar droom kunnen verwezenlijken: een eigen zaak opstarten. “De gelijkvloerse ruimte beslaat zowat zestig vierkante meter, en wordt helemaal gebruikt als expositieruimte,” legt ze uit. “Achterin zal ik mijn atelier hebben, dat open is zodat de mensen mij aan het werk kunnen zien als ze dat willen. Ik kijk er al naar uit om te werken in daglicht,” lacht ze. „Het is eens wat anders dan een atelier in de kelder.” Behalve haar eigen werk worden er

Sophie Heymans: “Ik ben gefascineerd door water, maar dat is moeilijk in vorm te brengen.”

© Saskia Vanderstichele

ook creaties uitgestald van een viertal bevriende ontwerpsters: Sandra Delellio, Veerle Van Wilder, Marieke De Vos en Julie Muyldermans.

“Ze hebben elk een eigen, aparte stijl, zodat we elkaar eerder aanvullen dan met elkaar concurreren,” vindt Heymans. “Ik vind het goed

dat er veel juwelenontwerpers in de buurt zitten. Op die manier lok je meer publiek, en kan iedereen zijn smaak vinden. Als iemand bij mij

zijn smaak niet vindt, verwijs ik die gewoon door naar een andere winkel.”

Witte huid, roze goud

Ook Heymans heeft een eigen, herkenbare stijl. “Ik werk de laatste tijd heel vaak met glas, en sobere, rechte lijnen en geometrische vormen. Alles moet symmetrisch zijn en in evenwicht, maar toch ook iets organisch hebben. Ik hou van ellipsen en vloeiende vormen. Ik ben gefascineerd door water, maar dat is onmogelijk tastbaar in vorm te brengen. Bovendien speel ik ook graag met de huidskleur van de klant. Mensen met een zeer witte huid bijvoorbeeld, gaan het best voor roze goud, dat is goud met een kopertintje. Mijn persoonlijke favoriet is geel goud, omdat het het soepelste en meest buigzame materiaal is om mee te werken. Bij zilver of wit goud ga je veel makkelijker knoeien,” lacht ze. Toch laat Heymans haar klanten de vrije keuze. “Als ik iets op bestelling maak, dan vraag ik eerst welke vorm de persoon in gedachten heeft. Dan teken ik enkele ontwerpen, waartussen ze kunnen kiezen. Ik moet wel bekennen dat ik mijn persoonlijke favoriet telkens wat beter in de verf zet dan de rest, en dat mensen er ook meestal voor kiezen (gniffelt).”

Doe het zelf

Ondanks hun karakteristieke stijl, zijn Heymans ontwerpen vaak erg origineel. Zo werkt ze samen met een houtbewerker en een glasblazer, om een grappig houten doosje samen te stellen met een snoer, enkele pareltjes en een glazen druppel. Je kan ze steeds weer op een andere, originele manier samenstellen in functie van de gelegenheid.

Dat doe-het-zelfaspect komt wel vaker terug in haar werk; zo heeft ze bijvoorbeeld ook een gouden hals-snoer ontworpen met een viertal grillige gouden figuren, die ofwel apart gedragen kunnen worden, ofwel allemaal samen aan het snoer als een soort gouden kluwen.

Wie nog voor de opening van de winkel wil kennismaken met Heymans' creaties, kan nog tot 8 oktober terecht in het Iselp, Waterloolaan 31 in Brussel. 30 september opent de nieuwe winkel zijn deuren. Op 2 oktober opent Heymans er haar atelier ter gelegenheid van de Open Bedrijvendag.

Sophie Heymans, Papenvest 15 in Brussel.

Info: www.sophieheyman.be

in Amerika nog vers in het geheugen, en het ging niet zo goed met de luxesector. Bovendien vonden ze mij niet snel en rendabel genoeg. Op Sint-Lucas lag de nadruk vooral op het artistieke, creatieve aspect van het ontwerpen, en niet op het econo-